

פגישה קדובה לימוד פק"ל קפה - אימוג שיזר שיה

יצירה משותפת של מובילי תורת חיים ברשת אמית



מחננו אלף...

"כל הספרים כולם,
בין בקודש בין בחול,
וכל הידיעות הבאות לאדם מחוצה לו,
אינם כי אם עוזרים לעורר את רוחו הפנימי,
להוציא לאור על ידם את הגנוז במעמקיו."

(הראי"ה קוק, שמונה קבצים א תר"ט)

ערכת הקלפים "פק"א קפה" נוצרה ע"י מובילי תורת חיים ברשת אמ"ת.

מטרת הקלפים להוות כלי לשיח אישי הנובע מתוך לימוד תורה.

שיח הנפתח בלימוד יכול לעזור להגיע אל ליבת הדברים, אל שיח עמוק ופנימי. דיבור שנוצר מתוך לימוד משותף משנה את מיקומו של איש החינוך- כאן אינך "השואל", "הנואם", "היודע"- אלא ה"חברותא" של התלמיד. בחברותא אין יודע ואינו יודע, יש שני לבבות שנפגשים מול מקור - לומדים יחד, מתבוננים יחד בסוגיה, שואלים יחד שאלות, עונים ומשתפים. אתה מוזמן לקשב שאינו שיפוטי, לסקרנות אמיתית ולשיתוף גם מצידך.

שנזכה לחיבור לבבות ולחיבור פועם לריבונו של עולם.

תורת
חיים
פלאית

קרקע מנמיחה



קרקע מצמיחה

מתוך תורה קנ"ה ליקוטי מוהר"ן:

שְׁמַנְיָחִין חֲטָה בְּאֶרֶץ טוֹבָה אֲזִי הוּא גֹדֵל וְצוֹמֵחַ יָפֵה, וְאִינוּ מְזִיק לוֹ שׁוֹם רוּחַ וְלֹא זִיקִים וְרַעְמִים וְזֶה מִחֲמַת שֵׁשׁ כַּח הַצּוֹמֵחַ וְכַח הַגּוֹדֵל עַל כֵּן אִינוּ מְזִיק לוֹ שׁוֹם דָּבָר. אָבָל פְּשׁוּתָנִין חֲטָה בְּאֶרֶץ שְׂאִינָה טוֹבָה לְזִרְעָה אֲזִי הוּא נִרְקָב בְּאֶרֶץ מִחֲמַת שֵׁאִין לוֹ כַּח הַצּוֹמֵחַ וְכַח הַגּוֹדֵל וְאִמוּנָה הִיא בְּחִינַת כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ כְּמוֹ שְׂכָתוּב (אֶסְתֵּר ב): "וַיְהִי אוֹמֵן אֶת הַדָּסָה" לְשׁוֹן גְּדוּל וְכְמוֹ שֶׁאֵין מְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (שְׁבַת ל"א): אִמוּנָה זֶה סֵדֶר זִרְעִים וְעַל כֵּן פְּשִׁישׁ לוֹ אִמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ אֲזִי אִין מְזִיק לוֹ שׁוֹם דָּבָר וְאִינוּ יָרָא מְשׁוּם אֲדָם וְשׁוֹם דָּבָר וּמִתְפַּלֵּל בְּחִינַת פְּרָאוֹי וְנוֹסֵעַ לְהַצְדִּיק כִּי אִינוּ מְתִירָא וּמִתְפַּחַד מְשׁוּם עֲנָן שֶׁבְעוֹלָם אָבָל כְּשֵׁשׁ חֲסָרוֹן בְּאִמוּנָה אֲזִי אִין לוֹ כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ וְאֲזִי הוּא נִרְקָב מִמֶּשׁ, כְּמוֹ חֲטָה הַנִּלְוֵל וְעַל כֵּן יֵשׁ לוֹ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת וְכַבְדוּת, וְהוּא נִרְקָב מִמֶּשׁ וְזֶה בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים הֵינוּ מֵה שְׂאִינוּ יָרָא מְשׁוּם דָּבָר וְאִינוּ מְשִׁיחַ עַל שׁוֹם בְּטוּל וּבְלָבוּל בְּעַבּוּדָתוֹ רַק עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ...

פק"ו קפה

מהו הכוח המצמיח והמגדל עפ"י רבי נחמן? מדוע הכח הזה משמעותי לגדילה? מה הקשר בין אמונה לסדר זרעים?

- מתי בחיי פרסלתי צומח? ומתי אני מרשים לאני... נרקב?
- מהם התנאים לאני צריך כדי לצמוח?
- האם אני מרשים לנתינים בי אנון? האם יש לי אנון מצמיח?

קפאיכי עזילה

הרש"ר הירש מתייחס לראש השנה לאילנות שחל בשבט, וכותב כך:
"המחשבה השגרתית מה היא אומרת? כבוא עת הפריחה כאשר ייחשף לעינינו האביב ברבות ציצים ופרחים, או אז נחוגג בצהלה את חג אביב הטבע, אשר ברכו ה' שהוא גם אביבנו שלנו. אבל המסורת היהודית העתיקה מצביעה בפנינו על האילנות הקרחים עוד בעיצומן של ימי חורף, ממתיקה סוד איתנו ולוחשת באוזנינו מוסר השכל, הנה אלה האילנות חוגגים כבר היום את יום התחדשותו של האביב הבא. מבעד למעטה הקליפה הקפואה השסועה האפורה והצוננת, שמכרבלת את האילנות הערטילאיים מתחת לקליפה זו, החלו כבר לפכות במלוא חומם חיים חדשים ורעננים!"

פק"ל קפה

הרש"ר הירש מצביע על היחודיות בבחירת תקופת השנה של ט"ו בשבט כראש השנה לאילנות, מה מיוחד בבחירה הזו, ומה הוא לומד מכך?

- האם יש גילוי נסתר שאני מרגיש שמתחיל לפגוע ולצמוח בתוכי?
- הרש"ר הירש מלמד כי הצמיחה פאזיטית בתחילתה נסמלת מהפך. האם אני מרגיש שיש לי סבלנות לקבל?
- האם אמורים להוריות עלי יש סבלנות?
- האם אני מרגיש למואז אולי גם מהפנות?

סבלנות

ירושלמי ברכות פ"א ה"א

רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא היו מהלכין בזו בקעת ארבל בעלות השחר וראו איילת השחר שבקע אורה, אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא בירבי כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה מעט מעט כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. מה הטעם,

כי אשב בחושך ה' אור לי.

כך בתחילה ומרדכי יושב בשער המלך ואחר כך ויקח המן את הלבוש ואת הסוס, ואחר כך וישב מרדכי אל שער המלך, ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, ואחר כך ליהודים היתה אורה ושמחה.

פק"ו קפה

מהי ההקבלה שעושה המדרש בין גאולה לזריחה?
מה מלמד המדרש את העם והאדם הנמצאים בשלבי הגאולה?

- האם אני יכול לזכות בחיי האישיים או האומיים, זכרים ונשים לפי צדק באופן שאינו להפחית את האדם?
- האם קרה לי לפתיגותי מוקדם מדי? כיצד ניתן למנוע ייאוש מוקדם?
- מה ניתן לי כח אפואני שאני בכיוון הנכון, ואילו נותר?

תורה רפ"ב ליקוטי מוהר"ן:

דע, כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפלו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שקבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות, על-ידי-זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויוכל להשיבו בתש' ובה. וזה בחינת (תהלים לו): "ועוד מעט ואין רשע והתבוונת על מקומו ואיננו"; הינו שהפסוק מזהיר לדון את הכל לכף זכות, וא-ף-על-פי שא-תה רואה שהוא רשע גמור, א-ף-על-פי-כן צריך אתה לחפש ולבקש למצא בו מעט טוב, ששם אינו רשע. וזהו: "ועוד מעט ואין רשע" – שצריך אתה לבקש' בו עוד מעט טוב, שיש בו עדין, ששם אינו רשע, כי א-ף-על-פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדין, כי איך אפשר שלא עשה איזה מצוה או דבר טוב מימיו, ועל-ידי-זה שא-תה מוצא בו עוד מעט טוב, ששם אינו רשע, וא-תה דן אותו לכף זכות, על-ידי-זה אתה מעלה אותו באמת מכף חובה לכף זכות, עד שיש' וב בתש' ובה על-ידי-זה. וזהו: ועוד מעט ואין רשע – כן צריך האדם למצא גם בעצמו. כי זה ידוע, שצריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק העצבות מאד (כמבאר אצלנו כמה פעמים). ואפלו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים, ורוצה הפעל דבר להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה, חס ושלום, א-ף-על-פי-כן אסור לו לפל מזה, רק צריך לחפש ולמצא בעצמו איזה מעט טוב, ויכו כן צריך לחפש עוד, למצא בעצמו עוד איזה דבר טוב, וא-ף שגם אותו הדבר הטוב הוא גם-כן מערב בפסלת הרבה, עם כל זה יוציא משם גם-כן איזה נקדה טובה. וכן יחפש וילקט עוד הנקדות טובות, ועל-ידי-זה נעשין נגונים.

פק"א קפה

איר רבי נחמן מבאר את הפסוק "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו" מהי הדרך לעזור לאדם לשוב בתשובה?

בואו ננסה לנשית ניגונים:

● אוב שאני מוצא בשני חמריית אכתי נל:

● אוב שאני מוצא בנצתי:

● מנשה שניתי שאני פחות שאה בו, ובכ"ז אני יכול להתמנות ולראות בו "איזה מנף אוב".

תורת
חיים
פאזית

זיוקן



מה שמי

בשעה שבא הקב"ה לברוא את האדם, נמלך במלאכי השרת. אמר להן: "נעשה אדם. אמרו לו: אדם זה מה טיבו? אמר להן: חכמתו מרובה משלכם. הביא לפניהם את הבהמה ואת החיה ואת העוף, אמר להם: זה מה שמו? ולא היו יודעין. העבירן לפני אדם, אמר לו: זה מה שמו? אמר: זה שור, זה חמור, זה סוס, וזה גמל.

– ואתה מה שמך?

אמר לו: אני נאה להיקרא אדם שנבראתי מן האדמה.

– ואני מה שמי?

אמר לו: לך נאה להקראות אדוני שאתה אדון לכל בריותיך.

אמר ר' אחא: "אני ה' הוא שמי" (ישעיה מב ח) – הוא שמי שקרא לי אדם הראשון.

(בראשית רבה פרשה יז סימן ד)

פק"ל קפה

במה נבדל אדם הראשון מהמלאכים ע"פ המדרש ומדוע?
מה המשמעות של 'קריאת שם' שהופכת את חוכמתו של האדם למרובה מן המלאכים?
מדוע הבורא מבקש מהאדם לקרוא לו בשם?

- האם יש שמות לנתני לבנ"א/מקומות/חפצים/בג"ח בחיי?
- מה מספר עלי שמי הפכ"ל?
- איזה שם הייתי בוחר לנצח?
- או בעורא פיה מבקש ממני לבחור צבורי שם שמיני על מקומו צבורי, איזה שם הייתי בוחר לו?

פסיקה עם זכני

מי השילוח, פרשת לך לך:

"ויאמר ה' אל אברהם לך לך וכו'. כתיב (ישעיה, מד', ג) "כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה". כאשר התחיל אברהם אבינו לבקש ולחפש אחר שורש החיים שלו, אחרי הבינו אשר כל חמדת עוה"ז לא יתכנו להקראות בשם חיים אמתיים, כי כל חמדת עוה"ז הוא רק להסיר טרדות והמניעות, ואחרי אשר יתבטלו כל הטרדות מה יהיו גוף החיים אשר עליו נבראת העולם. וע"ז אמר לו הש"י: "לך לך" היינו לעצמך, כי באמת כל דברי עוה"ז לא יקראו בשם חיים ועיקר החיים תמצא בכך (ישעיה מ"א, טז) "ואתה תגיל בה' בקדוש ישראל תתהלל"...

"נתיבות שלום", פרשת לך לך:

"... היינו שלכל אדם יש את ייעודו ותפקידו אותו עליו לתקן בחייו... וזהו פירוש 'לך לך', היינו אל יעודך, אל תיקון נשמתך השייך אליך ולתכלית המיועדת לך"

פק"ל קפה

כיצד מתפרשת האמירה "לך לך" לאור הלימוד?

- מה זקני עם הפיאור של מי פילוח- לביב בזמן אנוני עוסקים ב"הסרת הטרדות והמניעות"?
- מה מורכב מיש שלי? מה מניץ אותי לפעולה?
- האם יש רשעים שאני חווה פסיקה אמיתית עם זכני ואם הפקיד שלי בעולם?
- מהם הפנאים שאני זקיק אדם כי לפשוט את זכני?

היחודיות שלי

הרב וולבה:

"וידע זאת כל אדם,

אני עם כוחותי ותכונותי,

פרצוף פני וסגולות נפשי,

יחידי בעולם.

בין כל החיים עכשיו

אין אף אחד כמוני

בדורות שעברו לא היה כמוני

ועד סוף הדורות לא יהיה כמוני

ואם כך,

בוודאי הקב"ה שלחני לעולם

בשליחות מיוחדת

ששום אדם לא יכול למלאותה

רק אני בחד פעמיותי"

פק"ל קפה

- מה הפרשלה למתאזרת בי כשאני קורא את דבריו של הרב וולבה?
- האם אני כבר מכיר פק"ל כח מיוחד או תכונה מיוחדת שלי?
- האם היה צד הישר רצף מסויים שבו חלתי לפני מביא את כוחותי המיוחדים ליני בטיני?
- למה אני זקוק כני לפתח את היחודיות שלי?

אפספז אפ מנזאא

"בן אדם עלה למעלה עלה כי כח עז לך יש לך כנפי רוח" (הרב קוק)
הרב קוק אורות ישראל ח'ח':

"ההתגלות על דבר גודל ערכו של האדם, על השפעתו הגדולה בשפעת החיים שלו, בגודל רוחו, ברצונו והופעת שכלו על ההויה, על כל היש, זאת היא חטיבה מיוחדת לישראל.

רחוק רחוק מאד הוא העולם כולו מהכרה זו. הכל חושבים, שהאדם ביחס למציאות הוא רק פסיבי, מושפע אבל לא משפיע. אבל הקטנה זו אין לה כל ערך באמת."

פק"ל קפה

מה מגדיר הרב קוק כחטיבה מיוחדת לישראל? ובמה שונה גישה זו מהגישה הרווחת בעולם?

- פאק יל"י דנאח מח"י לפה פרשתי ישל כח הפלעה סגול אפחירה נלי?
- מפמ מרחבי פפחירה בח"י, ופאק יל מרחביט פפמ אני מרשי מוסבל, מושפל, ולא נלפז או פוחר?
- פאק יל קחפ בח"י שפני רנבה אפרשי בו נוקר בחירה?
- מה אוכל אפשיט בני אפסנז את יכולת פפחירה נלי בני אפשיט אוקה אוב?

להיות בנוכחות מלאה

("מיניצפאלנס" יהודי)

(משלי ג' 1): "בכל דרכיך דעהו", צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם: כשהוא עוסק בתפלה, אז יבקש את הקב"ה בהבנת עניני תפלתו וכונה רצויה באמונת הלב באותם הענינים של תפלתו, ולא יבקש את הידיעה בשעה ההיא בענינים אחרים, כי כיון שהוא עוסק בעבודה זו, הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא, ובה ימצאנה ולא במקום אחר. וכשהוא עוסק בתורה, יידע שימצא את הקב"ה בהיותו מעמיק ומעייין להבין דבר על בוריו ולזכור ולשנן היטיב, ובה הוא יודע אותו ית' בתורתו ולא באופן אחר, כי בשעה זו הוא מתגלה בעבודה זו.

וכן בהיותו עסוק בגמ"ה להיטיב לחברו, אז יבקש את הקב"ה רק בהעמקת עצה איך להיטיב לו טובה גדולה הגונה וקימת. וכן בכל הדברים שעושה, הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו יתברך, על-כן כל מה שעושה יהיה הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו יתברך, כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השם יתברך בכל הדרכים.

והב' הוא ב' ה"בתוך", שבעצמותם של הדרכים הוא יודע את הקב"ה. כשאדם פועל איזה דבר של שלימות, בין במחשבה בין במעשה, צריך לשמח בחלקו ולא ירדוף אז אחר דבר אחר, כי כל העולם כולו מתקפל לפניו אז דוקא בפרט זה. (הרב קוק, מוסר אביך ב'ב')

פק"ו קפה

מהי הדרך לבקשת ה' שמתאר הרב קוק במקור זה? מהי העצה לחיים שניתן ללמוד מהמקור?

- באילו מינה אני חל תחולת פילור בחיי ומתי אני מצליח להתאחד?
- באיזה תחום בחיי פייתי רוצה להיות נכח בצורה מלאה יותר?
- מה יכול לזכור לי להיות נכח?
- באילו דרך, ממסון הדרכים שאני פוסל בהם, אני מבקש את ה'?

לקיט מנפילות

"ויאמר ה' אל קין וגו' הלא אם תטיב שאת" דברים אלו אמר לו הקב"ה אחר שנכשל בהבאת מנחתו... ומבאר הרבי מסלונים בספרו "נתיבות שלום":

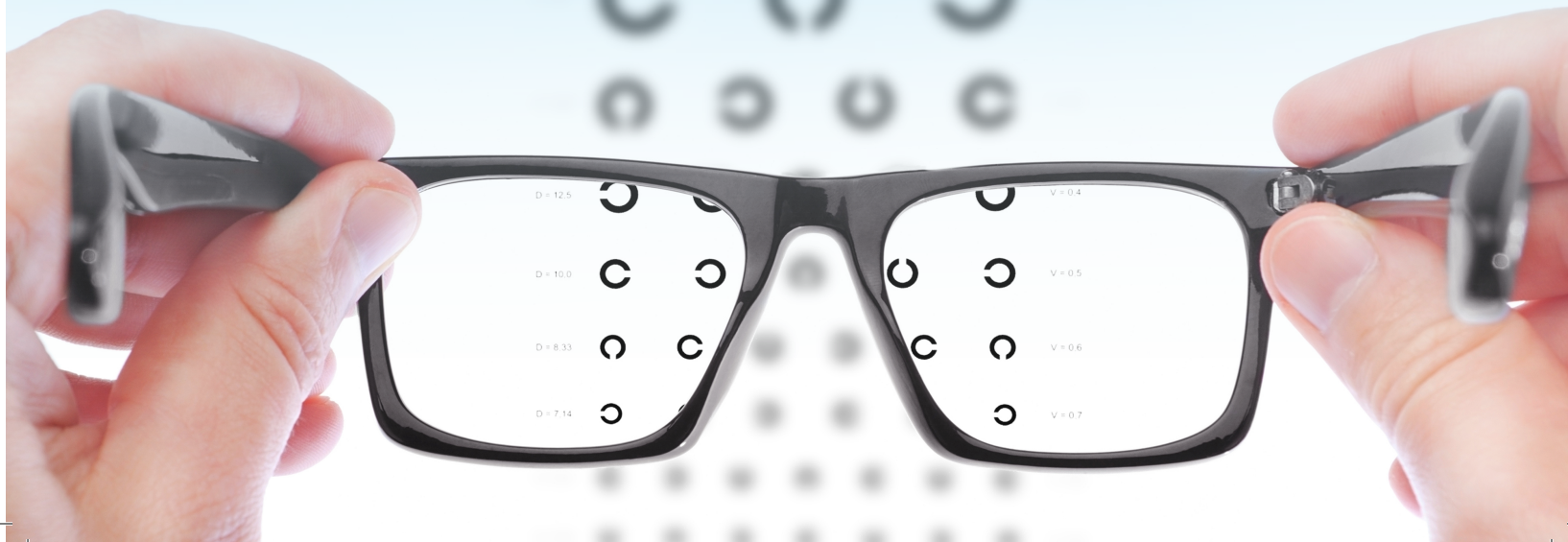
שכאשר היצה"ר מפתה יהודי לעבירה, יותר מכוונתו לעצם החטא, רצונו בנפילת הרוח הבאה אחריו... שמזה נופל הוא עוד ויורד מטה מטה. וכדאיתא בספה"ק שעצבות אינה עבירה אך היא מביאה לכל העבירות, ושמחה אינה מצווה אך היא מביאה לכל המצוות. וזהו שאמר הקב"ה לקין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שאת, אף לאחר שנכשלת כ"כ במנחה, אם תטיב, תתחזק מעתה בשמחה, שאת, הרי על ידי זה תתעלה, שאין זה אלא נסיון שעל ידו תוכל להתרומם ולהתעלות, ואם לא תטיב, שתהיה עצוב ונפול רוח כמו שכתוב ויחר לקין מאד ויפלו פניו, או אז לפתח חטאת רובץ."

פקי"ל קפה

מה החידוש בדברי הנתיבות שלום בנוגע לניסיון של האדם לאחר הנפילה?
מה הסכנה בעצבות ומה התועלת בשמחה?

- נחשיב אם מקרה אחד שבו פרשנו שנתנו, שפינלנו... מה היו תחושותינו כפי עצמנו?
- האם אני זוכר מקרה שבו הצלחתי לקיט מנפילתי? מה עצרתי?
- מה יכול לעזור לי כפי ש"פרוח לא תפלו" אחרי כשנפול? מה עצרתי לפתע?

זכרית



D=12.5

D=10.0

D=8.33

D=7.14

V=0.4

V=0.5

V=0.6

V=0.7

בית הורי

המהר"ל/תפארת ישראל פרק מא':

הדבור הקדוש החמישי כבד את אביך ואת אמך. כבר אמרנו כי הדבור הזה שייך גם כן אל השם יתברך כמו שאמרו חכמינו ז"ל. ובקדושין (ל"א ע"ב) שלשה שותפים באדם הקדוש ברוך הוא ואמו בזמן שהאדם מכבד אביו ואמו אומר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני וכו' ובזמן שמצער אביו ואמו אומר הקדוש ברוך הוא יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם שאילו דרתי ביניהם צערוני ע"כ. פירוש דבר זה בשביל כי הוא יתברך עלה לאדם שהוא עלול, ונקרא גם כן על האבות שם עלה ומשתתפים עם השם יתברך בתולדת האדם... לכך כל השותפים בו נקראים בשם עלה. ולכך אחר דבור זכור את יום השבת לקדשו שהזהיר שנדע כי הוא יתברך פועל הכל והוא העלה כללית, הזהיר לכבד האבות שהם עלה פרטית לעלול זה בפרט. ונכתב זה עם חמש דברות ראשונות כמו שאמרנו כי הדבר הזה שייך אל השם יתברך, ואם מכבד את אשר משותף עמו יתברך בפועל שלו כאלו כיבד הקדוש ברוך הוא ולפיכך ראוי שיהיה דבור כבוד בלוח בדברות שהם שייכים אל השם יתברך. ואחר שהשם יתברך צוה במצות זכור את יום השבת לקדשו, לומר כי הוא יתברך פעל העולם ולא נמצא העולם במקרה כמו שחשבו הרבה בני אדם כי כל המציאות הזה במקרה קרה.. הודיע לנו כי אף מציאות הפרטיים אינם במקרה כלל וציונו לכבד את האבות... ולכך מי שמכבד האבות מעלה אני עליהם כאלו כבדוני.

פק"ל קפה

המהר"ל מסביר כי כיבוד הורים שייך גם הוא למצוות שבין אדם למקום. מדוע? בהמשך דבריו מסביר המהר"ל כי כשם ששמירת שבת מעידה על אמוננו בהשגחת ה' על עולמו, כך כיבוד הורים מעיד על השגחה פרטית של האדם. מדוע?

- האם אני יכול להפיק למה נלחתי? יונקא אהרנים שלי?
- מה אני מקבל מהורי?
- מה האקטורים שיש לי מהורי?
- מה הקלף בינינו יכול להצמיח בי?

ניסון מבית הורי

"שמע בני מוסר אביך ואל
תיטוש תורת אמך"
(משלי א' ח')

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי, אִמִּי וְאָבִי,
נְגוּנִים מְזַמְרִים שְׂכוּחִים.
גְּרַעֲיָנִים; גְּרַעֲיָנִים נִשְׁאַם לְכַבִּי
עַתָּה הֵם עוֹלָיִם וְצוֹמְחִים.

עַתָּה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאֵרוֹת
בְּדָמִי,
שְׂרָשִׁיהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים,
נְגוּנִיךָ, אָבִי, וְשִׁירְךָ אִמִּי,
בְּדַפְקֵי גְעוּרִים וְשָׂבִים.
(פניה ברגשטיון)

פק"ל קפה

מדוע לדעתכם שלמה המלך משייך את המוסר לאב ואת התורה לאם?
מדוע לאב הציווי הוא "שמע" ואילו לאם הציווי הוא "אל תיטוש"?

- מה אני ימנע מאבי ומה לא ארצה לאלו מקורתי אמי?
- ניסון שפולק זמי מבית הורי (אמונות, קובנות, התנהגויות, חיות, כלביות, יחזו..)
- האם יש ניסון לשייב אי אהונץ וזור הבא?

אני והחברה

"אחד היה אברהם" (יחזקאל לג, כ"ד)
"כל הרוצה להיכנס בעבודת השם באמת, אי-אפשר לו להיכנס כי-אם על-ידי שיחשוב, שאין בעולם כי-אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת: 'אחד היה אברהם' כאילו הוא יחידי".
(רבי נחמן ליקוטי עצות אות ו)

פק"ל קפה

מדוע לדעתי רבי נחמן צריך לתת את העצה הזאת למבקשים להיכנס לעבודת ה'?

- האם יש לי גושמא למשל? לפייתי רוצה לעשות ובטח! הסביבה לא עשיתי? מה המניעות שנתקלתי בהם?
- האם יש גלגול? אני רוצה לעשות בתקופה הקרובה, ואני מוכן לטלח מחיר ולפיות בו יחידי כאברהם?
- האם יש נקודה שבה אני שונה מהאנשים סביבי? במה אני יכול לקרש לאחרים עם ידי נקודה זו?

למינה ולמעצתית צבורי

מה היה תחלתו של ר' עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לו המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו לו עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים (איוב י"ד י"ט). מיד היה רבי עקיבא דן קל-וחומר בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשין כברזל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות. א"ל רבי למדני תורה אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח. כתב לו אלף בית ולמדה. אלף תיו ולמדה. תורת כהנים ולמדה. היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה.

הלך וישב [לו] לפני רבי אליעזר ולפני רבי יהושע אמר להם רבותי פתחו לי טעם משנה. כיון שאמרו לו הלכה אחת הלך וישב לו בינו לבין עצמו אמר אלף זו למה נכתבה. בית זו למה נכתבה. דבר זה למה נאמר. חזר ושאלן והעמידן בדברים....

פק"ל קפה

מה גרם למהפך של רבי עקיבא? באיזה מרחב הוא התרחש?

- האם שם אי ים חוויה נל התבוננות שטרמה אי הפגין ילשו על חיי יקס צנאי?
- האם היקה אי חוויה נל אימונו לשלטי לביא ילנה אוני? מה טרם אלא הכה הפתחל?
- למינה ולמעצתית צבורי מתרחשת כאלו
- האם יש תחום בחיי שגז פיש לא השקצתי בו, ולאור הלימונו על רבי עקיבא, אני מוכן להצב ולנסות?

פנייתן והמקבל

רות ב', ו"ט

"ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך,
ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו,

ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז"

רות רבה ה', ט': "ותאמר לה חמתה איפה לקטת היום"

תני בשם רבי יהושע יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית, שכן אמרה רות לנעמי 'שם האיש אשר עשיתי עמו היום', ולא אמרה אשר עשה עמי אלא 'אשר עשיתי עמו', הרבה פעולות והרבה טובות עשיתי עמו בשביל שהאכילני פרוסה אחת"

פק"ל קפה

מהו הקושי הלשוני שעומו מתמודד המדרש וכיצד הוא מברר אותו?
מה ניתן ללמוד ממדרש זה על טובות וחסדים שאדם עושה?

- האם יש לי גושא בחיי נל נתינה לאחר לתרומה או יותר מאלף או?
- האם יש לי גושא בחיי נל מילפו לנתן או וקיבל מנתנה זאת?
- כיצד יראו חיי אם אסכא לצניתי קנינה כמו זו נל פוגרש?

אני והכלל

ספר התודעה עמ' קנז:

ירדו גשמים בעונתם מברך הטוב והמיטיב,

אולם אין הכל בזמננו נוהגים לברך ברכה זו. שאין הכל מרגישים בטובת הגשמים ולא יכולים לברך עליה בכוונת הלב.

אבל מי שליבו רחב ומרגיש בצרכי הרבים כמו בצרכיו שלו, הוא מלא שבח והודיה לקב"ה על חסד זה שהוא הגדול מחסדי המקום שעושה עם בריותיו וגדולי ישראל הקדמונים בשעה שראו גשמים יורדים עשו להם יום טוב, ברכו עליהם ברכת הטוב והמיטיב בשמחת לב גדולה. ועוד הוסיפו בה תהילות ותשבחות אחרות: "יתברך יתרוםם ויתגדל שמך על כל טיפה וטיפה שאתה מוריד לנו.."

פק"ל קפה

מדוע רוב האנשים אינם מברכים את ברכת הטוב והמיטיב על גשמים היורדים בעונתם?

- ביאוי נתקינו רשץ בשלט כמאפורה של לפע, של חיים, של נתיני של פקב"ה:
- על איזה שלט בחיי האישיים אני רוצה להיות?
- האם יש צורך במדינה שאני רוצה להקבל עליי?
- האם יש "שלט" במדינה שהייתי רוצה להיות עליי? ביאוי נדיה על כל איפה וטיפה- נפח את האוב פכאלי יונידי עליי:

תורת
חיים
פאזיית

אל האופק



אפאזיין פזני

מכתב של המשוררת זלדה לילד:

פעמים אני חושבת שהחטא הנורא והאפל ביותר של האדם הוא לחשוב רעות על עצמו (אני קוראת לזה להביט על עצמו 'בעיני השכנים' ולא בעיני האינסוף).

ואין בזה ענווה כלל – כי אם רפיון ובריחה מבניין החיים, שהוא כמדומני אחד מיסודות היהדות. אהוב את האלוהי שבך ואת כישרונותיך שהם טיפה ממקור הנצח. אני מאמינה בכוחותיך ובעתידך

פק"ל קפה

למה קוראת המשוררת זלדה "חטא"?
כיצד, עפ"י המקור, יכולה האמונה בה' לחזק את האמון בעצמי?

- קאר "כח על" שמורכת בו.
- מה אקה אופה פזני?
- כתוב פזני וילכ אחז מחלק יזכור לך לזכור מי אקה ומהם כוחותיך.

שליחות

האדם נברא בתור שליח, עצם היצירה, הלידה, מכילה בתוכה בהכרח את דבר מינוי השליחות... את העובדה שמישהו חי בזמן מסוים, בתקופה מיוחדת ובמקום מוגדר, ולא נולד בתקופה אחרת ובנסיבות אחרות, נוכל להבין אך ורק אם נקבל את עצם הרעיון בדבר שליחותו של האדם. ההשגחה יודעת היכן וכיצד יכול הפרט היחיד על חסרונותיו וכוחות הנפש האצורים בו, לקיים את שליחותו, באילו נסיבות ותנאים ובאיזו חברה יהא בכוחו של אדם למלא את שליחותו. בורא עולם פועל בהתאם להלכה האומרת, כי לא ייתכן למנות שליח כדי לבצע תפקיד, שהוא למעלה מכוחותיו של השליח. זוהי שליחות, שאי אפשר לקיימה, והיא מחוסרת כל ערך, מאחר שאם ממנים אדם למלא שליחות, מן הראוי ליתן לו את היכולת לפעול כשליח. (הרב סולובייצ'יק)

פקי"ל קפה

אילו שתי מסקנות מסיק הרב סולובייצ'יק מהעובדה שאדם נולד בזמן ובמקום מסויים?

- האם בחיים נאווה אותי תנועות שליחות - המחלטה לשנוקא אני הפנתי אעזאמי בעת הזאת? האם אני שיאל את עצמי אפעמיים מה באתי לעשות כאן? האם אני רוצה לשאול את השאלה הזאת?
- מהן המתנות שאני כבר מכיר בתוכי - שקיבלתי מהבורא כדי לקיים את שליחותי בזמן ובמקום שבו אני חי?
- מהם האתגרים העומדים לפני?

אחבר למה ואלץ

שְׁהָאִישׁ הוּא תַּפְלָה וְהוּא
חוּט
נוֹגֵעַ בְּמַה שְׁאֵינְנוּ
בְּמַגַּע שֶׁל רֶךְ וְדַקוּת.
(רבקה מרים)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים
אֶת הַשָּׁמַיִם שֶׁבְּעָצָם אֵינָם
וְאֵת הָאָדָמָה שְׁרוּיָה בָּם לְגַעַת.
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים
חוּטִים מְתוּחִים בִּינֵיהֶם
בֵּין הַשָּׁמַיִם שֶׁבְּעָצָם אֵינָם
וּבֵין הָאָדָמָה הַמְּשׁוּנַעַת.
וְאֵת הָאָדָם הוּא יֵצֵר

פק"ל קפה

מה תפקיד האדם עפ"י שירה של רבקה מרים?
מה היחסים בשיר בין הארץ לשמים?

- האם אני חווה רצון פלטוקנות וסוציון בחיי?
- האם הוא תפילה ופוא חט"ם עם מה פיית רוצה להתקבל?
- בין אלו קצוות פיית רוצה להיות חט מחבר?

ניהול עצמי

ספר הכוזרי מאמר שלישי ב-ה:

אמר הקבר: החסיד הוא מי שהוא מושל, נשמעים לו חושיו וכחותיו הנפשיים והגופניים, ומנהיגם ההנהגה המדינית, כמו שנאמר: "ומשל ברוחו מלכד עיר". והוא המוכן לממשלה, כי אלו הנה מושל במדינה הנה נוהג בה בצדק באשר הוא נוהג בגופו ונפשו, ומכניע הכחות התאונניים ומונע אותם מן ההפקרות, אחרי שהוא נותן להם חלקם וממלא להם חסרונם במאכל המאון ובמשקה המאון, ובחיצה ואמצעיה המאוננים גם כן, ומכניע גם את הכחות הפעסניים המבקשים לנצח, אחרי שהוא נותן להם חלקם בנצחית המועיל בוכוחי החכמות והדעות, והגזרה באנשים הרעים. ונותן לחושים חלקם במה שביא לו תועלת, ומשתמש בידים וברגלים ובלשון בדבר ההכרחי ובבחירה היותר מועילה, וכך השמיעה והראיה, והחוש השמיעה בא בעקבות שתייהן. ואחר כן הדמיון וההשערה והמחשבה והזכרון, ואחר כן פח הרצון המשתמש בכל אלה, והם משמשים ומשקתים לבחירת השכל. ואינו מניח אחד מאלה האיברים והכחות לפרץ במה שמיוחד אותו לבדו ויסקפת הנותרים. החסיד – המושל בצדק בכוחותיו...

פק"ל קפה

מהי ההקבלה שיוצר רבי יהודה הלוי בין חסיד למושל עיר?

- יש מתוכן כוחות רבים-ל, דמיון, רשל, חושים, תאוב, יצירה וכו'..
- דף כמה אני מרשים לפני מוטל בכוחותי וניתן לך אהז את המקום הראוי או?
 - לאיזה כח מכוחותי נתתי ילקח רב לאחרונה?
 - האם יש כח מכוחותי שבלתי?
 - האם יש כח שארצה לתרום מקום רב יותר ביומנים שלי?

תפילת הדרך

וּמְכַל מִיָּמֵי פְּרַעֲנֵיזוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם,
(וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו),
וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל הַיּוֹם,
וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי ש' וּמַעַ תְּפִלָּה:

זֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתּוּלִיכְנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִיכְנוּ לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכְנוּ לְשָׁלוֹם
(וְתִסְמְכְנוּ לְשָׁלוֹם),
וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם.
(אם דעתו לחזור מיד אומר וְתַחֲזִירְנוּ לְשָׁלוֹם)
וְתַצְלִינוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ,

פק"ל קפה

יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו

- "שְׁתּוּלִיכְנוּ אֱלֹהִים" - אֵל אֵל אֵל רִבֵּי אֱלֹהִים?
- "וְתַצְעִיכְנוּ אֱלֹהִים" - אֵלֵינוּ צְרוּיִם קָרִיבִים אֵלֵינוּ מִתְּכַנֵּן אֶתְּנוּ כִּי אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ?
- "וְתַגִּיעֵנוּ אֶתְנוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת וְחַיּוֹת רָעוֹת" - בְּרוּךְ יְשׁוּעָתְנוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת וְחַיּוֹת רָעוֹת?
- "וְתַצְלִינוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת וְחַיּוֹת רָעוֹת" - מִה "חֶסֶד וְרַחֲמִים" שֵׁשׁ בְּתוֹכָהּ?
- בְּרוּךְ יְשׁוּעָתְנוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת וְחַיּוֹת רָעוֹת?
- בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה - אֵלֵינוּ תְּפִלָּה אֵלֵינוּ מִבְּקֵשׁ שֵׁשׁ יְשׁוּעָה?